

საქართველოში მსოფლიო

საქართველოში
საქართველოში

GEORGIA:
O BERÇO
DO VINHO

DATO TURASHVILI

საქართველოში ყავის

წარმოების

საბუნების

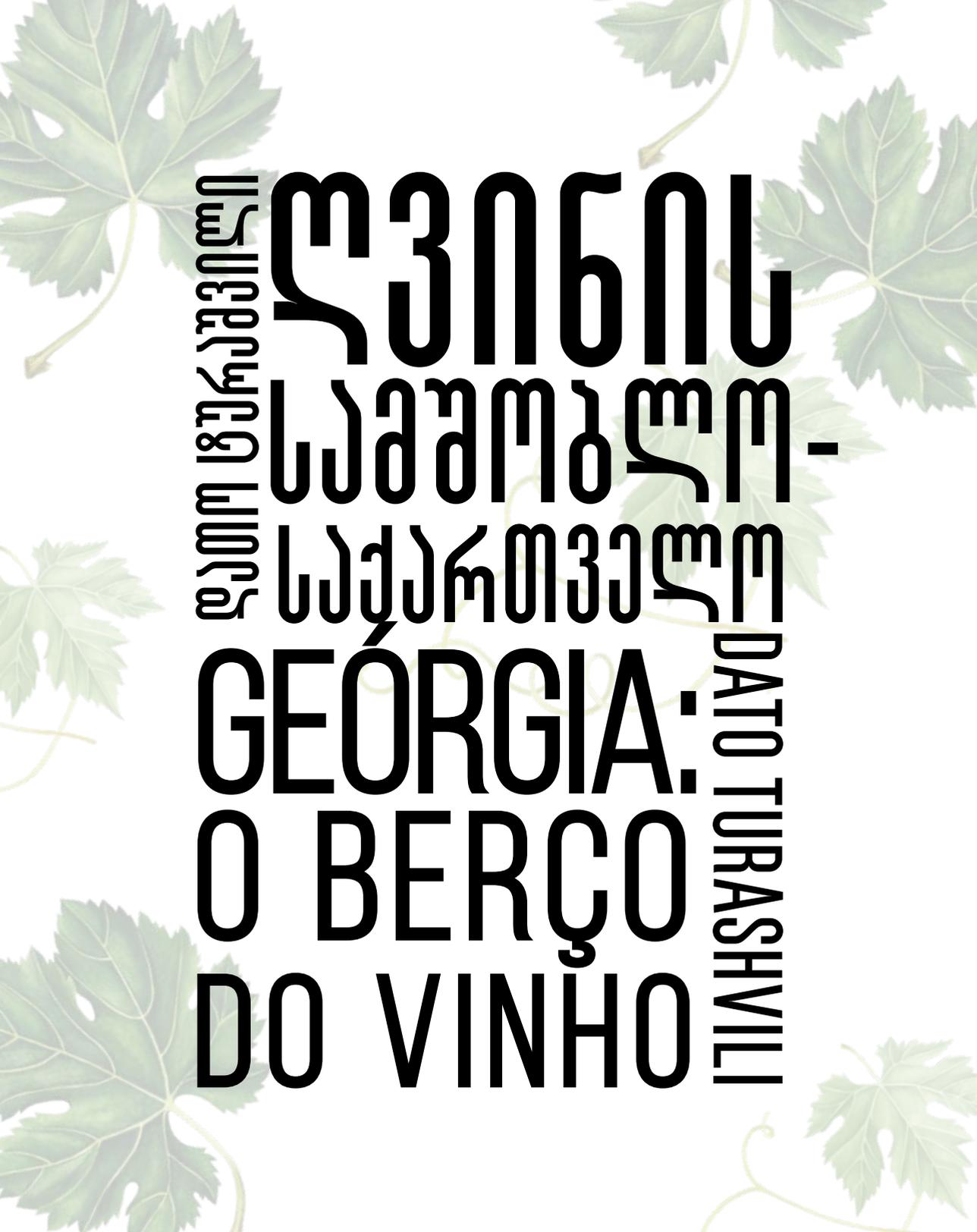
საქარტისებრი

GEORGIA:

O BERÇO

DO VINHO

DATA TURASHVILI

ლვინის სამშობლო – საქართველო
დათო ტურაშვილი

რედაქტორი ნინო გოგალაძე
ინგლისური ტექსტის რედაქტორი
ქეთი დეივისი
დიზაინერი ია გაბუნია
ტექნიკური დიზაინერი გიორგი ლომსაძე

© ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა, 2020
ყველა უფლება დაცულია.

შპს „ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა“
მის.: დავით აღმაშენებლის 150, თბილისი 0112
ტელ.: 291 09 54, 291 11 65
ელფოსტა: info@sulakauri.ge

“GEÓRGIA: O BERÇO DO VINHO”
Dato Turashvili

© Sulakauri Publishing, 2020, Georgia, all rights reserved

Autor: DATO TURASHVILI
Tradutora: Lorena Ferraz Cordeiro Gonçalves

© edição brasileira, por @ INBRA¹ Editora, Bahia-Brasil. 2021.

ISBN n° 978-65-86630-02-2

DOI n° 10.54542/978.65.86630.03.9

© ლვინის ქარხანა N1, გვ. 3; © საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა, გვ. 121; © საქართველოს ეროვნული მუზეუმი, გვ. 48-49; © წინანდლის მამული, გვ. 73; © მეღვინეობა ხარება, გვ. 96-97; © გოგა ჩანადირი, გვ. 10-11, 22, 26-27, 32-33, 42, 50, 56-57, 64-65, 79, 87, 92-93, 95, 101, 102-103, 104, 105, 114-115, 124-125, 131; © მირიან კილაძე, გვ. 66-67; © არჩილ ქიქოძე, გვ. 110; © გიორგი ნათენაძე, გვ. 133-134; დანარჩენი ფოტოები: Shutterstock.com

ყდაზე გამოყენებულ ფოტოზე გამოსახულია მიკროსკოპში დანახული წითელი ლვინის წვეთი.

© Wine Factory N1, p. 3; © National Parliamentary Library of Georgia p. 121; © Georgian National Museum, p. 48-49; © Tsinandali Estate, p. 73; © Khareba Winery, p. 96-97; © Goga Chanadiri, p. 10-11, 22, 26-27, 32-33, 42, 50, 56-57, 64-65, 79, 87, 92-93, 95, 101, 102-103, 104, 105, 114-115, 124-125, 131; © Mirian Kiladze, p. 66-67; © Archil Kikodze, p. 110; © Giorgi Natenadze, p. 133-134; Other images: Shutterstock.com

Foto de capa: vinho tinto sob microscópio

¹ <https://inbraedh.com.br/editora/>

ამ წიგნის გამოცემისათვის განუღი დახმარებისა და
თანადგომისათვის მადლობას ვუხდით კომპანია „ბლექ სი გრუპს“
და თავისუფლების ქარხანას.

Agradecimentos especiais ao 'Black Sea Group' e a 'Freedom
Factory' por apoiar a publicação deste livro.

INTRODUÇÃO

Sentir o vinho, pensar o vinho, amar o vinho e brindar!

A bebida alcoólica mais saudável do planeta desperta a curiosidade e o interesse por mais conhecimento entre os enófilos e profissionais, que assim como eu, enxergam em cada garrafa, em cada taça, muita história e cultura, seja no vinho do Velho ou no vinho do Novo Mundo.

Neste meu caminhar apaixonado em meio aos estudos, às degustações, e às colunas sobre vinho, e lá se vão vinte e poucos anos, o acaso me presenteou com a produção dessa introdução para a edição brasileira do best-seller “Geórgia, o berço do vinho”, do autor Dato Turashvili, traduzido para o português, e fiquei muito feliz e impressionada com o trabalho do pesquisador Dato Turashvili.

Dato, certamente, é um ávido apreciador e estudioso do mundo e da História do vinho, que se aprofunda a cada dia na cultura dos vinhos georgianos, a partir das paixões pelas tradições de seu País, a Geórgia.

შესავალი

შეიგრძენი ღვინო, იფიქრე ღვინოზე, გიყვარდეს ღვინო და ადღეგრძელე! პლანეტის ყველაზე ჯანსაღი ალკოჰოლური სასმელი - ღვინო - მის მოყვარულებსა და სომელიეებს ღვინის შესახებ ცოდნის გაღრმავების ინტერესს აღუძრავს, რომლებიც, ჩემ მსგავსად, თითოეულ ღვინის ჭიქასა თუ ბოთლში ხედავენ ისტორიასა და კულტურას, ბევრად მეტს, ვიდრე ძველი თუ ახალი ღვინოა.

უკვე ოც წელზე მეტია, ღვინოს ვიკვლევ, ვესწრები ღვინის დეგუსტაციებს, ღვინის შესახებ ვწერ საგაზეთო სვეტებს... და აი, უცებ, ქართველი ბესტსელერი ავტორის, დათო ტურაშვილის წიგნის - „საქართველო, ღვინის სამშობლო“ - ბრაზილიური გამოცემისთვის შესავლის დაწერა მხვდა წილად. ძალიან გამახარა ამ ამბავმა და დათო ტურაშვილის ნამუშევარმაც დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ჩემზე. დათო ღვინის სამყაროსა და ისტორიის გულმოდგინე მკვლევარი და მცოდნეა. საკუთარი ქვეყნის ტრადიციების სიყვარულით გამსჭვალული, ის

O livro nos remete à verdadeira história dos vinhos da Geórgia, das uvas, das videiras selvagens domesticadas e cultivadas entre as montanhas do Cáucaso e ao redor do Mar Negro. Estar em verdadeira sintonia com os costumes e métodos ancestrais de elaboração e ainda de seus rituais, tanto para fazer, quanto para servir a bebida é, sem dúvida, um grande aprendizado sobre essa terra, outrora dominada pelos soviéticos.

A Geórgia é considerada o berço do vinho, como o autor bem o diz: "Foi a cultura do vinho que definiu nossa arquitetura, literatura e todos os traços de nosso caráter. O vinho moldou nossas tradições e gostos, nossa liberdade e amor, a nossa vida e a nossa morte".

Esse contato com a versão traduzida para o Português muito me emociona e acredito que irá emocionar a todos os amantes do vinho. Eu me identifico com o conhecer de tão complexa obra que, escrita por um georgiano, nos presenteia com propriedade

გამუდმებით ეცნობა და უღრმავდება ქართული ღვინის კულტურას. წიგნი გვიყვება ქართული ღვინოების, ყურძნის, მოშინაურებული და ველური ვაზის ჯიშების შესახებ, კავკასიის მთებიდან შავი ზღვის სანაპიროებამდე. მასში აღწერილია წინაპართა წეს-ჩვეულებები, ღვინის დაჭაშნიკების წესები და ღვინის დაყენების რიტუალები, რაც უდავოდ დიდ ცოდნას გვაძლევს ამ ერთ დროს საბჭოთა მმართველობის ქვეშ მყოფი ქვეყნის შესახებ.

საქართველო ღვინის აკვნადაა მიჩნეული და როგორც ერთგან ავტორი წერს: „ქართული ღვინის კულტურამ განსაზღვრა კიდეც ჩვენი არქიტექტურა, ლიტერატურა, და ჩვენი ხასიათის ყველა თავისებურებაც. ღვინომ შექმნა ჩვენი ტრადიციებიც და გემოვნებაც, თავისუფლებაც და სიყვარულიც, სიკვდილიც და სიცოცხლაც.“
პორტუგალიური თარგმანის ნაკითხვა ჩემთვის ძალიან ამაღლებელი იყო და დარწმუნებული ვარ, ასეთსავე ძლიერ შთაბეჭდილებას მოახდენს ღვინის ყველა მოყვარულზე. ბევრ საერთოს ვპოულობ ქართველის მიერ დაწერილ ამ ნაშრომში, რომელიც

sobre detalhes da cultura, costumes e tradições do seu povo diante do vinho. Pesquisas arqueológicas atestam que a cultura das uvas e a fabricação do vinho são evidentes na Geórgia no período Neolítico, há oito mil anos. Lá, foram encontradas sementes de uvas e fragmentos de potes de barro com resíduos de vinho resinado e ácido tartárico, num período muito anterior ao da escrita, quando o homem se alojava em cavernas. Oras, onde tem uva tem vinho, uma vez que a fermentação espontânea acontece pela atividade das leveduras selvagens presentes nas cascas das uvas, e neste caso, certamente um recipiente de cerâmica, possivelmente uma ânfora. As ânforas são o símbolo dos vinhos georgianos. Eles acreditam que se Deus criou o homem do barro, a ânfora é uma dádiva de Deus. No processo ancestral, a fermentação das uvas se dá em grandes ânforas de barro ou QVEVRIS enterrados no solo até o pescoço e selados por argila ou cera de abelha. É uma forma totalmente natural de vinificação. Cachos inteiros são fermentados sem qualquer aditivo ou conservantes. É, inclusive, o método

ლვინოსთან მიმართებით თავისი ხალხის კულტურის, წეს-ჩვეულებების და ტრადიციების დეტალებს აღგვინერს.

არქეოლოგიური გათხრები საქართველოში ვაზის არსებობას ჯერ კიდევ ნეოლითის ხანაში, რვა ათასი წლის წინ ადასტურებს. გათხრებისას აღმოაჩინეს ყურძნის განმარხებული წიბნები და თიხის ჭურჭლის ნამტვრევები, რომლებიც ჯერ კიდევ იმ დროინდელია, როცა ადამიანი გამოქვაბულში ცხოვრობდა და დამწერლობა არ არსებობდა.

ხოლო, სადაც ყურძენია, იქ ლვინოცაა - რადგან, ყურძნის კანში არსებული ბუნებრივი საფუარის ზემოქმედებით თვითნებური დუღილი იწყება. უძველეს საქართველოში ლვინო თიხის სპეციალურ ჭურჭელში, ე.წ. ქვევრში დუღდებოდა. ამ მეთოდს იყენებენ ქართველები ახლაც.

ქვევრი ქართული ლვინის სიმბოლოა. ქართველებს სჯერათ, რომ თუ ღმერთმა ადამიანი თიხისგან შექმნა, მაშინ ქვევრიც მისივე საჩუქარია. ლვინის დაყენების უძველესი ტრადიციით, დაჭყლეტილი ყურძენი მინაში ჩაფლულ, თავდახურულ ქვევრში დულს. ქვევრს თავს თიხით

de elaboração do vinho laranja, hoje tão em voga, no qual uvas brancas são vinificadas com as cascas, como nos vinhos tintos. Além dessa técnica há muita mística e um valor simbólico e espiritual agregado. Há quem afirme que a elaboração dos vinhos “é quase como uma licença divina”. A edição desse livro em português do autor Dato Turashvili é um grande ganho, é o resgate de uma vivência legítima dessa história a ser preservada e certamente propagada, é um presente para os amantes do vinho e para a nossa vitivinicultura, indubitavelmente. O vinho é a bebida do prazer e da verdade, o líquido que nos alegra e faz o mundo ser mais prazeroso para todos nós.

Gaumarjos! გაუმარჯოს!

CLÁUDIA ELAINE GARCIA DE OLIVEIRA

Advogada, sommelière

*Colunista de vinhos – Jornal “A Tribuna”,
Santos-SP*

ან თაფლის სანთლით ულუქავენ. ეს ღვინის დაყენების სრულიად ნატურალური წესია. ყურძნის ფერმენტაცია კანთან ერთად მიმდინარეობს. ამავე წესით მზადდება ქარვისფერი ღვინო, რომელიც დღეს ასე მოთხოვნადია; ასევეა წითელი ღვინის შემთხვევაშიც. გარდა ამ ტრადიციული მეთოდისა, ღვინის დაყენების წესში არის რალაც მისტიკური, სიმბოლური, სულიერი დატვირთვის მქონე. ზოგი იმასაც კი ამბობს, რომ ღვინის დაყენება „ღვთისგან მიღებული ნებართვასავითაა“. დათო ტურაშვილის ამ წიგნის პორტუგალიურ ენაზე გამოცემა დიდი შენაძენია და ისტორიის განმავლობაში დაგროვილი გამოცდილების შენარჩუნებაა. ის უდავოდ დიდი საჩუქარია ღვინის მოყვარულებისა და მეღვინეებისთვის. ღვინო არის სასმელი სიამოვნებისთვის, რომელიც გვაბედნიერებს და სამყაროს ბევრად სასიამოვნოს ხდის.

კლაუდია ელენ გარსია დე ოლივეირა

სომელიე

ჟურნალ „ა ტრიბუნა“-ს ღვინის

მიმომხილველი

ღვინის სამშობლო ჩვენთვის,
ქართველებისთვის,
რასაკვირველია, საქართველოა,
მაგრამ ჩვენი ქვეყნის
დამოუკიდებლობის აღდგენამდე
ეს დანარჩენ მსოფლიოში მხოლოდ
ზოგიერთმა მეცნიერმა და ღვინის
ისტორიით დაინტერესებულმა
ადამიანებმა იცოდნენ.

Para os georgianos, a terra-mãe
do vinho é certamente a Geórgia,
mas antes de o país reconquistar
a independência perdida, apenas
um punhado de acadêmicos e
especialistas em vinho sabiam sobre a
origem georgiana do vinho.

ზემოთქმულის მიზეზი ბევრია (ობიექტურიც და სუბიექტურიც), მაგრამ მთავარი მაინც დაპყრობილი ქვეყნის სუსტი ხმა და ენერჯიაა, რის გამოც იმ დანარჩენმა სამყარომ პატარა საქართველოს არსებობის შესახებაც კი არაფერი იცოდა.

Existem razões objetivas e subjetivas para explicar o fenômeno, e a principal é que a voz de um país ocupado é fraca. Por isto o resto do mundo sabia praticamente nada sobre o país Geórgia.

მეოცე საუკუნის ბოლოს,
როგორც კი საქართველომ კვლავ
დაიბრუნა საბჭოთა რუსეთის მიერ
წართმეული დამოუკიდებლობა,
ვაზის უძველესი და უნიკალური
ჯიშების აღდგენაც დაიწყო.
ამიტომაც ახლა, ოცდამეერთე
საუკუნეში, თავიდან გვინევს ჩვენი
ქვეყნის წარდგენა დანარჩენი
მსოფლიოსთვის, რადგან,
სამწუხაროდ, ყველამ როდი იცის,
რომ უძველესი ცივილიზაციისა და
კულტურის ქვეყანა – საქართველო
– ღვინის სამშობლოც არის.

Talvez nem desconfiasse que a
Geórgia existisse. No final do Século
XX, assim que a Geórgia reconquista
sua independência da União Soviética,
começa a revitalização dos seus mais
antigos e únicos vinhedos. Por isso
agora, no Século XXI, somos forçados
a nos apresentar ao mundo, porque
o mundo sabe muito pouco sobre o
país que, além de ser uma civilização e
cultura ancestrais, é o berço do vinho.

ეს წიგნიც სწორედ იმ მოსაზრების მხარდაჭერაა, რომელსაც ჩვენ ვიზიარებთ და აგრეთვე იმის ახსნის მცდელობა, თუ რატომ გვჯერა, რომ ღვინის სამშობლო სწორედ საქართველოა, მიუხედავად იმისა, რომ ამასთან დაკავშირებით მეცნიერთა შორისაც შეიძლება აზრთა სხვადასხვაობა არსებობდეს. თუმცა არავისთვის საკამათო არაა, რომ საქართველო არის უნიკალური, მრავალხმიანი, პოლიფონიური მუსიკალური

O presente livro está baseado na premissa que suporta tal teoria, algo em que acreditamos firmemente. Além disso, é uma tentativa de explicar o porque que, mesmo encontrando divergência entre os especialistas, acreditamos que é na Geórgia que está a origem do vinho.

ფოლკლორის ქვეყანა;
საქართველო ერთ-ერთი
უძველესი ქრისტიანული ქვეყანაა,
სადაც ჯერ კიდევ მეხუთე
საუკუნეში დაინერა პირველი
ლიტერატურული რომანი
ქართულ ენაზე და საქართველო
არის უნიკალური კულინარიული
კულტურის ქვეყანაც, მაგრამ
ყველაფერი, რასაც საუკუნეების
განმავლობაში ქმნიდა ქართველი
ხალხი, პირდაპირ უკავშირდება
ღვინის ფენომენს.

Ninguém argumenta que a Geórgia é a casa de cantos polifônicos únicos, ou que é um dos mais antigos países cristãos, país onde o primeiro romance foi escrito no Século V em língua nativa, ou ainda que a Geórgia é uma terra com cultura culinária única. O que quer que a nação georgiana tenha produzido ao longo dos séculos, no entanto, está diretamente ligado ao vinho.

ქართული ღვინის კულტურამ განსაზღვრა კიდეც ჩვენი არქიტექტურა, ლიტერატურა და ჩვენი ხასიათის ყველა თავისებურებაც; ღვინომ შექმნა ჩვენი ტრადიციებიც და გემოვნებაც, თავისუფლებაც და სიყვარულიც, სიკვდილიც და სიცოცხლეც. ჩვენი სიცოცხლე იწყება ღვინით და ჩვენი დაბადება ჩვენი პირველი სადღეგრძელოა, ჩვენი სიცოცხლე სავსეა ღვინით და ადამიანის სიცოცხლე საქართველოში სულაც არ მთავრდება სიკვდილით,

Foi a cultura do vinho que definiu nossa arquitetura, literatura e todos os traços de nosso caráter. O vinho moldou nossas tradições e gostos, nossa liberdade e amor, a nossa vida e a nossa morte. A nossa vida começa com o vinho ao celebrarmos um nascimento com o primeiro brinde. O vinho acompanha as nossas vidas e até mesmo depois da morte continua a ser parte de nós como memória, porque os nomes daqueles que já se foram são invariavelmente mencionados nos brindes, em um processo de imortalização da memória

რადგან ნებისმიერი ადამიანის გარდაცვალების შემდეგ ამ ქვეყანაში მისი სადღეგრძელო მაინც რჩება და მისი სახელიც სადღეგრძელოში აგრძელებს მარადიულ სიცოცხლეს. მარადიულობის ეს ქართული საიდუმლოც, ალბათ, სწორედ მაშინ გაჩნდა საქართველოში, როცა ქართველების წინაპრებმა ველური ვაზის ნერგი კულტურულად აქციეს და კულტურული ვაზის დაბადება არის კიდევ ქართული ცივილიზაციის ათვლის ნერტილი.

dos antepassados, mesmo que imortalizados apenas nos brindes. Tal segredo para a imortalidade nasce quando os ancestrais dos modernos georgianos descobriram a videira selvagem e a domesticaram. O surgimento de videira cultivada marcou o início da civilização georgiana.

ქალაქი სიღნაღი. ხედი ალაზნის ველზე
Sighnaghi. Vista do Vale Alazani.

რასაკვირველია, არსებობს რამდენიმე ქვეყანა და ხალხი, რომელთაც ჩვენსავით ვაზის უძველესი კულტურა აქვთ და, რა თქმა უნდა, არსებობენ ღვინის სხვა ტრადიციული ქვეყნებიც, მაგრამ ჩვენი ხალხისა და ქვეყნის ისტორიაში ღვინო ყოველთვის ასრულებდა განსაკუთრებულ როლს. ღვინის ფენომენს საქართველოში ყოველთვის განსაკუთრებული და გამორჩეული ფუნქცია ჰქონდა. ალბათ ყველა ქვეყანას აქვს თავისი გემო, სუნი და ფერი. ჩვენი სამშობლოს სუნი ჩემთვის მარნის სუნია და

É certo que há outras nações com uma cultura ancestral das vinhas domesticadas, assim como países com uma rica tradição de vinho, mas o vinho exerce um papel exclusivo na História da Geórgia e do seu povo, desempenhando função significativa ao longo dos tempos. Cada país deve ser associado a um gosto, a um cheiro e a uma cor particulares, e para mim, o gosto e o cheiro da minha terra estão conectados às adegas, enquanto a cor, é a cor de uma folha de parreira.

ჩემი სამშობლოს ფერი კი ვაზის
ფოთლის ფერია.
ამიტომაც მინდოდა, ჩემი
სამშობლოს დროშას
ჰერალდიკის ენითაც ეთქვა
მთელი მსოფლიოსთვის, რომ
საქართველო ღვინის სამშობლოა
და ამიტომაც ვისურვებდი
ჩვენს დროშაზე ვაზის ფოთლის
გამოსახვასაც (ვიზუალურადაც კი
წარმომიდგენია ის ინფორმაცია,
რომელსაც ასეთი დროშა დანარჩენ
სამყაროს გადასცემდა – ორ ზღვას
შორის მდებარე ღვინის სამშობლო
საქართველო, რომელსაც ვაზის
ფოთოლი გამოხატავს).

Por isso desejo que a bandeira da
Geórgia fosse caracterizada com
a folha da parreira, comunicando
ao mundo que o país é a casa do
vinho por meio de emblemático
simbolismo. É fácil visualizar a
informação: o pequeno país que fica
entre dois oceanos, é a casa da videira
domesticada e da produção de vinho.

რაც შეეხება ღვინისფერს, მგონი ასეთი ფერის აღმნიშვნელი სიტყვა მხოლოდ ჩვენ, ქართველებს გვაქვს და ამიტომაც არ არის შემთხვევითი, რომ ქართველი ქალები ღვინით წერდნენ (არამხოლოდ სატრფიალო წერილებს). იმ ქართულ ღვინოს კი საფერავი ჰქვია.

ჩემი საყვარელი ღვინოც სწორედ საფერავია და ნებისმიერ ქართველს თავისი საყვარელი ქართული ღვინო აქვს; ნებისმიერი

Em relação à cor, acredito que apenas na linguagem georgiana existe uma palavra específica para comunicar o “colorido-de-vinho” (um tipo de vermelho-borgonha ou vermelho-púrpura escuro). Não é por acaso que as mulheres georgianas costumavam escrever poesia e cartas de amor com vinho tinto. O nome de uma das principais uvas utilizadas na prática da escrita é a “SAPERAVI”, que significa “para colorir”. Saperavi é a minha favorita, e cada georgiano tem o seu vinho favorito.

ქართული ღვინო კი ისე განსხვავდება ერთიმეორისგან, როგორც ნებისმიერი ადამიანი. საქართველოში, რომელიც ტერიტორიულად პატარა ქვეყანაა და სულ 70 ათასამდე კვადრატულ კილომეტრს მოიცავს, თითქმის ყველა სოფლის ღვინო ერთმანეთისგან განსხვავდება; ალბათ ამ განსხვავებულობამ განაპირობა კიდევ ქართველების დაუოკებელი სწრაფვა ინდივიდუალიზმისაკენ.

Cada vinho georgiano difere dos outros vinhos exatamente da mesma forma que cada pessoa é diferente da outra. A Geórgia é um país pequeno, mesmo com um território de aproximadamente 70.000 km², cada vilarejo produz seu vinho com fórmula única, o que caracteriza a nossa desenfreada necessidade por individualização.

თუმცა, რაც შლის ამ ხალხს, ის აერთიანებს კიდეც ქვეყანას და ისე არსად უხარიათ ერთად ყოფნა ქართველებს, როგორც ღვინის სმის დროს, ქართული სუფრის გარშემო. ღვინო რომ არა, იქნებ საქართველოს დღემდე ვერც მოეღწია და ვერ გადარჩენილიყო. ეს აზრი პირველად ცნობილი ამერიკელი ღვინის მწერლის, ელის ფრეილინგისაგან მოვისმინე და მივხვდი, რომ საუკუნეების განმავლობაში, როცა უზარმაზარი იმპერიებისაგან საკუთარ ენასა და კულტურას, რელიგიასა და თვითმყოფადობას ვიცავდით, სინამდვილეში ღვინოსაც ვიცავდით და თუ ვაზის კულტურას გადავარჩენდით, მერე დანარჩენ ნებისმიერ სხვა კულტურასაც შევინარჩუნებდით. შევინარჩუნეთ კიდეც და დღემდე საქართველოში ვენახი ოჯახის სულიერ წევრად ითვლება. ახლაც, როგორც საუკუნეების წინ, ვენახს ისე მოიკითხავენ ხოლმე, როგორც ოჯახის წევრს და ვინც იცის ქართული ღვინის ისტორია, მას სულაც არ აკვირვებს ღვინოსთან დაკავშირებული არცერთი ქართული ტრადიცია.

Por outro lado, o que sustenta a diferenciação mantém as pessoas unidas, porque em nenhum outro lugar os georgianos se alegram tanto quanto na “mesa da festa”, a chamada “SUPRA”. Não fosse pelo vinho, a Geórgia talvez não tivesse sobrevivido, ou talvez tivesse falhado em trazer suas ricas tradições para os dias de hoje. Ouvi essa ideia de Alice Feiring, uma conhecida autora americana de vinhos, e de repente percebi que ao longo de séculos, ao proteger a nossa língua, religião e cultura dos grandes impérios, na prática nós estávamos defendendo o vinho; entendi que se fossemos vitoriosos seria possível preservar os componentes nacional e cultural. No fim, cumprimos nossa missão, e hoje a vinha é considerada intrínseca à vida doméstica georgiana, é como um membro da família. Por séculos as pessoas costumavam perguntar umas às outras como estava indo o vinhedo, assim como se pergunta sobre o bem-estar do familiar de alguém. Aqueles que são familiarizados com a História georgiana da produção do vinho, não ficariam surpresos ao ouvir ou ver as tradições ligadas ao vinho.

მაგალითად, უნინ საქართველოში, ძველი ტრადიციის მიხედვით, ჩვენს წინაპრებს ქვევრებში კრძალავდნენ და ადამიანის დაბადებისთანავე მის სახელზე ქვევრი იხსნებოდა ან იხურებოდა. ქვევრისთვის თავის მოხურვა ასევე უძველესი რიტუალი იყო და ვინც ქვევრისთვის თავის დახურვას (ანუ თავის მობმას) კარგად ვერ ახერხებდა, ქართველები მას თავმოუბმელს უწოდებდნენ და ეპითეტი „თავმოუბმელიც“ სწორედ აქედან გაჩნდა.

De acordo com tradições imemoriais, nossos ancestrais sepultavam seus mortos em ânforas de barro imersas na terra, e usadas para a guarda do vinho. Essas ânforas de barro são chamadas de “KVEVRI” ou “QVEVRI”. Um novo Qvevri poderia ser instalado quando do nascimento de um bebê. Selar a boca do Qvevri foi um ritual observado por séculos, e deu origem à expressão popular “homem inepto”, que significa “aquele incapaz de selar adequadamente o topo do Qvevri”. Outro exemplo é a expressão

ასევე ქვევრთან, ღვინოსთან და ვაზის კულტურასთანაა დაკავშირებული სოციალური სტატუსის გამომხატველი სიტყვა „ბოგანო“, რომლითაც იმ ადამიანს მოიხსენიებდნენ, ვისაც ვენახი საერთოდ არ გააჩნდა. მართალია, ახლა ქვევრებში აღარ კრძალავენ გარდაცვლილებს, მაგრამ ყველგან საქართველოში, სადაც საფლავებია, ღვინოს ღვრიან მიწაში და მათ შესანდობარსა და მოსახსენებელს ახლაც ისე ამბობენ, როგორც საუკუნეების წინ ასრულებდნენ უძველეს წარმართულ რიტუალებს. სხვათა შორის, მიუხედავად იმისა, რომ ქრისტიანობა საქართველოში პირველი საუკუნიდანვე გავრცელდა, დღევანდელ საქართველოს ზოგიერთ კუთხეში ქვევრის მოხდამდე დღესაც იგივე წარმართული რიტუალები სრულდება და ისინი თითქმის არაფრით განსხვავდება იმ წესებისაგან, რომლებსაც ჩვენი წინაპრებს ოცი, ოცდაათი ან ორმოცი საუკუნის წინ იცავდნენ.

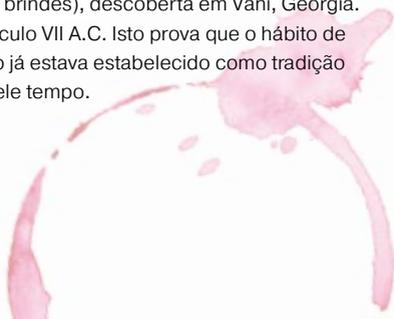
“bogano”, que faz referência a alguém sem vinhedo, ou seja, alguém sem raízes. Embora o costume de sepultar mortos em ânforas de barro tenha sido abandonado há muito tempo, é muito comum que nos enterros aqueles que estão de luto derramem vinho na cova e bebam vinho em memória dos ancestrais falecidos, assim como faziam séculos atrás.

Apesar de o Cristianismo ter pavimentado caminho na Geórgia desde a origem dos séculos, em muitas partes do país alguns rituais pagãos ainda são realizados antes de abrir um Qvevri, é certo que um pouco diferente de como os ancestrais praticavam vinte, trinta ou quarenta séculos atrás. Assim, é justo dizer que a viticultura na Geórgia é muito antiga.

ვანში აღმოჩენილი თამადის ბრინჯაოს ქანდაკების ასლი. ყანწიანი მამაკაცის ქანდაკება ძვ.წ. მე-7 საუკუნით თარიღდება. ეს იმას ნიშნავს, რომ ამ დროისთვის საქართველოში უკვე კარგა ხნის ჩამოყალიბებული იყო ღვინის სმის კულტურა.

réplica da estátua de bronze de um TAMADA (guia ou mestre dos brindes), descoberta em Vani, Geórgia. Data do Século VII A.C. Isto prova que o hábito de beber vinho já estava estabelecido como tradição desde aquele tempo.

თუმცა საქართველოში ღვინის კულტურა კიდევ უფრო ძველია. სწორედ ჩვენს ქვეყანაშია აღმოჩენილი ოთხმოცი საუკუნის წინანდელი ყურძნის ნიპნები – უტყუარი ფაქტები იმის დასტურად, რომ საქართველოში, სულ მცირე, რვა ათასი წლის წინ უკვე არსებობდა კულტურული ვაზი. ღვინის უძველესმა კულტურამ განაპირობა უძველესი მუსიკალური ფოლკლორის შექმნაც.

უნიკალური პოლიფონიური მუსიკა, რომლითაც ასე ამაყოფენ ქართველები, ხალხური გენიის მართლაც იშვიათი მაგალითია. მსოფლიოში გამორჩეული მრავალხმიანობის ზოგიერთი ნიმუში რამდენიმე ათეული საუკუნის წინ არის შექმნილი. არადა, არც ისე დიდი ხნის წინ, მეცხრამეტე საუკუნეში დაწერილ სიმღერაში მაშინდელი ქართველი პოლიტპატიმარი, უპირველეს ყოვლისა, თავის ვენახს მისტირის, რომელსაც შვიდი წელიწადი ველარ ნახავს და მისთვის სამშობლოს მონატრება უმთავრესად ვენახის დარდი და სიყვარულია.

Foi na Geórgia que sementes das uvas de oitenta séculos de idade foram descobertas, uma prova de que vinhedos domesticados existem no país desde 8.000 anos atrás. Um canto polifônico único de que os georgianos se orgulham está também conectado à viticultura. Partes específicas dessa extraordinária música tem a idade de vários séculos, e são verdadeiras amostras de como o folclore criativo pode ser.

Uma canção relativamente recente, escrita no Século XIX, fala de um prisioneiro político exilado na Sibéria. Sentenciado a sete anos, ele lamentava a distância de seus vinhedos. Nesse sentido, ter saudade de casa significava para ele o distanciamento do seu vinhedo. Deve ter sido o amor pela vinha que determinou a conexão do georgiano com a terra, e a indisposição de deixar a Terra-mãe.

სწორედ ვენახი განსაზღვრავდა მინისადმი იმ მიჯაჭვულობას, რომლის გამოც ქართველები იშვიათად ტოვებდნენ საკუთარ ქვეყანას და, მიუხედავად იმისა, რომ ყოველთვის ზღვის პირას ვცხოვრობდით, თითქმის არასოდეს გადაგვიცურავს ზღვა

Mesmo tendo vivido sempre perto do mar, nunca fomos uma nação navegante, indispostos a navegar pelo mundo e descobrir novas terras (ainda assim sempre usamos a prensa de vinho em forma de barco).